

INFORMACE O CHARTĚ 77
ročník jedenáctý (1989) - č.22

.....

str.

Dokument Charty 77 59 88 Pozitivní událost v den 40.výročí Všeobecné deklarace lidských práv	2
Dokumenty Ch 77 60 88 [jímž se vydává esej Jana Patočky] a 61 88 [noví signatáři Ch 77] budou zveřejněny z technických důvodů v Info o Ch 77 1 89	
Prohlášení nezávislých iniciativ	3
Sdělení VONS č.860 (souhrnné sdělení k 10.prosince 1988)	4
změny za tisku	15
864 (Policejní zásahy proti olomoucké manifestaci)	16
865 (Ivan Polanský propuštěn)	16
866 (Represe proti manifestantům 28.října pokračují)	16
867 (František Lízna pravomocně odsouzen)	17
868 (Slávek Popelka odsouzen)	17
869 (Luboš Vydra, Jiří Tichý a Dušan Skála propuštěni z vazby)	18
870 (Domovní prohlídky u Petra Holečka a Aleše Pořízky)	18
871 (Ing.Eva Vidlařová ve vazbě za obranu Petra Cibulky)	18
Poděkování Jiřího Tichého	19
Sdělení Východoevropské informační agentury (VIA)	20
Z činnosti Nezávislého mírového sdružení	20
Z vyjádření Jany Hejdánkové ke shromáždění na Škroupově náměstí	20

.....

Datum posledního textu zařazeného do tohoto čísla: 30.12.1988

.....

Informace o Chartě 77 vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77

Petr U h 1, Anglická 8, 120 00 Praha 2

.....

Informace o Chartě 77 vycházejí jednou za 14 dní. Jsou periodickou tiskovinou, nezávislou jak na státní moci, tak i na Chartě 77. Uzce spolupracují s mluvčími Charty 77 a zveřejňují v plném rozsahu všechny dokumenty Charty 77 jakož i všechna sdělení VONS. Náklady na výrobu a distribuci jsou hrazeny z dobrovolných příspěvků z domova i z ciziny. Signatářům a aktivním stoupencům Charty 77 v Československu se Infoch poskytuje podle technických možností, a to zdarma. V případě výroby a distribuce Infochu, které jsou nezávisle na naší redakci, jsou náklady na jeden výtisk i s poštovním 10 Kčs.

Přetiskování či jiné přebírání textů zveřejněných Infoch je možné jen s uvedením pramene. Bez uvedení pramene je možno přebírat dokumenty Charty 77, sdělení VONS, petice, otevřené dopisy, fejetony, jakož i texty, z jejichž charakteru či uvedení je zřejmé, že nebyly psány pro Infoch.

Praha 16.12.1988

Charta 77|59|88

Positivní událost v den 40. výročí Všeobecné deklarace lidských práv

Když na pokojné manifestace odpovídala státní moc policejním zásahem, často brutálním, odsoudili jsme tyto činy jako porušování základních demokratických svobod občanů. Je nám všem cizí manýra mnoha opozičních skupin kritizovat vládu za každou cenu. Proto ocenujeme, že v případě setkání ke Dni lidských práv, které jsme se rozhodli uskutečnit spolu s jinými nezávislými iniciativami, nesáhly státní orgány k pouhému administrativnímu zásahu a k represi, ale nabídly jednání a kompromis. Když odbor vnitřních věcí Obvodního národního výboru v Praze 1 zakázal veřejné setkání ke Dni lidských práv na Václavském náměstí, navrhl nám zároveň, abychom o uskutečnění své akce jednali s Národním výborem hlavního města Prahy a příslušným Obvodním národním výborem. Národní výbor hlavního města Prahy a Obvodní výbor v Praze 3 projevily po konzultaci s vyššími státními a stranickými orgány politickou pružnost a toleranci. Po jednání se zástupci nezávislých iniciativ vyslovily souhlas, aby se setkání uskutečnilo za dohodnutých podmínek na Škroupově náměstí: bylo to poprvé, kdy státní orgány jednaly se zástupci Charty 77 a jiných nezávislých iniciativ jako s partnery a dohodly se s nimi. Příčiny tohoto rozumného rozhodnutí státních orgánů jsou jak ve statečnosti tisíců lidí, kteří vyšli 21. srpna a 28. října do ulic, tak v příznivém vývoji mezinárodní situace.

Veřejný projev na Škroupově náměstí proběhl pokojně a důstojně, pořádek byl důsledně dodržován, nikdo si na rozdíl od dřívějška netroufl označit účastníky za kriminální živly a výtržníky. Nechceme ovšem novou situaci líčit idilicky. Nebylo nám dovoleno použít zvukové aparatury, v důsledku čehož velká část účastníků špatně slyšela projevy řečníků. Orgány bezpečnosti zastrašení občané bydličí na Škroupově náměstí nám odmítli poskytnout zdroj elektrické energie. Zatímco řada listů přinesla o tomto shromáždění stručnou a objektivní informaci, Rudé právo nás v intencích starého dogmatického žargonu obvinilo z nepřátelství k probíhajícím společenským přeměnám a z "útoků proti socialistickému Československu", jakoby provolávaná hesla "Ať žije svoboda!", "Ať žije Charty 77!", "Ať žije Masaryk!" byla komukoliv nepřátelská. Rudé právo též nepravdivě informuje, jakoby na Západě projevoval sympatie k naší manifestaci pouze pravicový tisk.

Československá společnost stojí nadále na křížovatce, i když souhlas státních orgánů se setkáním na Škroupově náměstí znamenal první krok správným směrem. Příští týdny a měsíce ukáží, budou-li následovat další kroky nebo vrátí-li se se oficiální místa ke staré politice zákazů a represí. Jako krok k národnímu smíření je nutné propustit politické vězně.

V den 40. výročí Všeobecné deklarace lidských práv jsme přijali nabídky na kompromis a ustoupili od původně plánovaného konání manifestace na Václavském náměstí. Našim zásadním stanoviskem však zůstává přesvědčení, že zákaz konat veřejná neoficiální shromáždění v historickém centru našeho hlavního města je neopodstatněný a protiústavní. Vždyť naše historická centra nejsou pouze atrakcí pro turisty a místem pro trhovce nebo prostorem pro státem dirigované aklamace, neboť právě k nim se váže síla dějinného sebevědomí našich národů. Proto se nikdy nemůžeme zříci práva na shromažďování v místech, k nimž se hluboce vztahuje naše národní cítění.

Přejeme si, aby ve veřejnosti i v nejvyšších mocenských orgánech převládla stanoviska žádající demokratizaci všech oblastí společenského života, což znamená především plné respektování lidských práv. Proto ocenujeme první pozitivní krok, k němuž došlo 10. prosince 1988 na Škroupově náměstí v Praze.

Stanislav Devátý
mluvčí Charty 77

Miloš Hájek
mluvčí Charty 77

Bohumír Janát
mluvčí Charty 77

Prohlášení nezávislých iniciativ

Dne 22. prosince 1988 došlo k jednání zástupců našich iniciativ, Miloše Láde a Ladislava Lieše, s pracovníky odboru vnitřních věcí Obvodního národního výboru v Praze 3. Tito pracovníci sdělili našim zástupcům, že pořádání akcí, jako bylo setkání ke Dni lidských práv na Škroupově náměstí v Praze na Žižkově, je do budoucna v Praze 3 nežádoucí. O tomto jednání informovalo zcela nepravdivě Rudé právo a další sdělovací prostředky. K témtoto skutečnostem vydáváme následující prohlášení:

Dne 1.12.1988 obdrželo ONV v Praze 1 naše oznámení o tom, že ve výroční den Všeobecné deklarace lidských práv, tj. dne 10.12.1988, uspořádají naše iniciativy setkání ke Dni lidských práv.

Vedoucí odboru vnitřních věcí ONV v Praze 1 JUDr. Eva Baráková vydala dne 5.12. rozhodnutí, jímž se toto setkání zakazuje. Tento zákaz jsme odmítli jako protiústavní. Aniž jsme se zrekli záměru pořádat v budoucnu setkání na Václavském náměstí, uzavřeli jsme dohodu: se souhlasem ONV v Praze 3 se setkání uskutečnilo na Škroupově náměstí na Žižkově. Chceme však zdůraznit, že během jednání, která na NVP a ONV v Praze 3 setkání předcházela, nebyly stanoveny žádné podmínky politického charakteru: tj. nebylo stanoveno, jaký obsah mají mít přednášené projevy, jaká mají být hesla na transparentech apod. A nejen to: pracovníci národních výborů nekladli v tomto směru na naše zástupce žádné požadavky. Úmluva se týkala výhradně místa a doby setkání, požární a zdravotní služby a zajištění veřejného pořádku. V této souvislosti se ONV pro Prahu 3 a přítomný náčelník DI VB zavázali, že zabezpečí, aby prostor Škroupova náměstí a jedné přilehlé ulice byl vyklenut od parkujících aut. Tyto dohodnuté podmínky obě strany splnily.

Mimo rámec této úmluvy projevovaly však státní orgány malé pochopení pro nezávislé setkání: Příslušníci SNB zadřželi a předvedli v předečer Dne lidských práv dva pořadatele, kteří pomocí letáčků informovali o změně místa a doby setkání. Rovněž na Václavském náměstí, v době původně oznámené, vyháněli naše pořadatele a nedovolovali jim oznamovat příchozím, že setkání je na Škroupově náměstí. Dokonce jim přitom zabavili informační letáčky. Na samotném Škroupově náměstí znemožnili napojení zvukové aparatury na síť.

Při jednání dne 22.12.1988 nepadlo ani slovo o tom, že by nezávislé iniciativy nedodržely podmínky, k nimž se zavázaly. Tvrzení Rudého práva a dalších sdělovacích prostředků jsou v tomto směru zcela lživá.

Za nehoráznost považujeme dovolávat se platnosti zákona na ochranu republiky, jak to činí autorka článku v Rudém právu, když cituje dopis jednoho čtenáře. Pokud nejde o zákon z roku 1923, má autor tohoto trapného nemyslu zřejmě na mysli 'zákon na ochranu lidově demokratické republiky' (zákon č.231/48 Sb., který je od roku 1950 neplatný) - tuto smutně proslulou "justiční" základnu společnosti, podle níž byly inscenovány politické procesy, jejichž důsledkem byly popravy a žalářování desetitisíců nevinných lidí.

Jedinou výhradou pracovníků ONV v Praze 3 vůči setkání na Škroupově náměstí byly údajné hlasy občanů, kteří se cítili tímto shromázděním pobouřeni. Toto tvrzení nebylo nijak doloženo. Naopak, z naší zkušenosti vyplývá široky pozitivní ohlas veřejnosti, nevyjímaje občany Žižkova.

Stanovisko odboru vnitřních věcí ONV v Praze 3, vyjádřené v zápisu o jednání s našimi zástupci dne 22.12.1988, že "pořádání obdobných akcí bude do budoucna na obvodě Prahy 3 nežádoucí", je v hrubém rozporu s čs.ústavou, a to s jejím článkem 28, zaručujícím svobodu projevu resp. slova, svobodu shromažďovací a svobodu pouličních průvodů a manifestací.

Jak uvedli v dokumentu Charta 77 č.59/88 - jedné z počepsaných iniciativ- její mluvčí, je třeba hledat příčiny rozhodnutí státních orgánů povolit nezávislé setkání na Škroupově náměstí především 've statečnosti tisíců lidí, kteří vyšli dne 21.srpna a 28.října do ulic' a rovněž 'v příznivé mezinárodní situaci'. Lidé, obzvláště pak mladí lidé, kteří působí v našich iniciativách a kteří s nimi sympatizují, jsou nyní hluboce rozhorečeni změnou postoje mocenských orgánů a jsou rozhodnuti nadále využívat svých ústavních práv včetně svobody shromažďovací. Nezávislá setkání chtějí pořádat dále, a to i na tradičních místech, včetně

československého národa

V Praze dne 28.12.1988

Za České děti: Petr Placák

Hnutí za občanskou svobodu: Rudolf Battěk

Chartu 77: Stanislav Devátý, Miloš Nátek a Bohumír Janát

Nezávislé mírové sdružení - iniciativu za demilitarizaci soudcůství
Jan Chudomel, Jana Petrová, Miloš Zeman

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných: Ladislav Lis a Anna Šabařová

Na vědomí zasláno: ONV v Praze 3 - odbor vnitřních věcí

NVP - odbor vnitřních věcí

Rudé právo

ČTK

Sdělení Výboru na ochranu nespravedlivě stíhaných, který je čs.ligou pro lidská práva a členem Mezinárodní federace pro lidská práva [FIDH]

Všechna sdělení VONS jsou zasílána Federálnímu shromáždění.

Sdělení č.860 (souhrnné sdělení o případech sledovaných VONS k 10.prosince 1988)

Vydáno v Praze v Den lidských práv OSN

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných se ustavil dne 24.dubna 1978, aby v duchu poslání Charty 77 sledoval případy osob, které jsou trestně stíhaný nebo vězněny za projevy svého přesvědčení nebo které se staly oběťmi policejní či justiční svévole. Zabývá se i jinými případy nespravedlivého stíhání, zvláště tam, kde se napřímo týkají jeho hlavního zaměření. Jeho snahou je seznamovat s těmito případy veřejnost i úřady a postiženým dle možnosti pomáhat. V prosinci 1979 se VONS stal členskou ligou Mezinárodní federace pro lidská práva [FIDH], která se podílí na práci OSN jako její přidružená nevládní organizace s konzultativním statutem. Jako členská liga FIDH užívá VONS rovněž označení 'čs.liga pro lidská práva'. FIDH zvolila v listopadu 1984 člena VONS Ladislava Lise svým místopředsedou [viceprezidentem] a pověřila jej mj. i zastupováním svých zájmů u orgánů OSN ve Vídni. Dne 7.12.1986 byl Ladislav Lis znova zvolen místopředsedou FIDH na další dvouleté období.

Členy Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných jsou:

ing.Rudolf Battěk, Křížíkova 78, 186 00 Praha 8

Ota Bednářová, Havelská 21, 110 00 Praha 1

Jarmila Bělíková, Novovysočanská 12, 190 00 Praha 9

dr.Václav Benda, Karlovo nám.18, 120 00 Praha 2, tel.(2)-298676

Petr Cibulka, Vrázová 53, 616 00 Brno, tel.(5)-756221,t.č.vězněn

Albert Černý, Zápotockého 1166, 765 02 Otrokovice

JUDr.Josef Danisz, Wilhelma Piecka 81, 130 00 Praha 3

Stanislav Devátý, Revoluční 1285, byt 312, 760 01 Gottwaldov

Jiří Dienstbier, Nekázanka 17, 120 00 Praha 2

Karel Freud, Mánesova 90, 120 00 Praha 2, tel.(2)-271273

Václav Havel, Hrádecký 5, 542 41 Vlčice u Trutnova

nářbř.Bedřicha Engelse 78, 120 00 Praha 2

Zbyněk Hejda, Řeřmanova 30, 170 00 Praha 7

Lenka Hrachová, Řípská 13, 130 00 Praha 3

Ivan Martin Jirous, 588 67 Stará Říše čp.33, t.č.vězněn

Ladislav Lis, Bosnová 84, okr. Česká Lípa

Šiškova 1228, 182 00 Praha 8

ing.Jan Litomiský, 394 05 Vyskytná u Pelhřimova č.2

Václav Malý, katolický kněz, Nad památkou 2, 152 00 Praha 5, tel.(2)-537929

Michal Matzenauer, Nezamyslova 4, 128 00 Praha 2

Dana Němcová, Ječná 7, 120 00 Praha 2, tel.(2)-290520

dr.Luděk Pacovský, Washingtonova 9, 110 00 Praha 1

Petr Pospíchal, Arbesova 6, 638 00 Brno-Lesná

ing.Pavel Roubal, 394 63 Častrov čp. 31

Jan Rumík, Kremelská 15, 100 00 Praha 10
Jiří Rumík, Kremelská 15, 100 00 Praha 10
Andrej Stankovič, Hroznová 5, 118 00 Praha 1
Arna Šabatová, Anglická 8, 120 00 Praha 2, tel. (2)-2619573
Petruška Šustrová, Kolínská 13, 130 00 Praha 3, tel. (2)-7377812
dr.ing. Jakub Trojan, Riegrový sady 223, 277 13 Kostelec nad Labem
Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2, tel. (2)-2619573
Věra Vránová, Cimburkova 24, 130 00 Praha 3

V zahraničí se na činnosti VONS podílejí tito jeho členové:
Zina Freundová, 53 C Florence Rd., London N4 4DJ, V. Británie, tel. 00441-2630013
dr. Martin Hybler, 4, rue André Messager, 87 000 Limoges, Francie, tel. 003355-333659
Elżbieta Ledererová, Kemptenstr. 117A, 8990 Lindau/Bodensee, tel. 0049-8382-72328
Ivan Medek, Wattergasse 12/1/25, 1170 Wien, Rakousko, tel. 0043222-454113
Jiří Němec, Schönbrunnerstr. 16/4, 1050 Wien, Rakousko, tel. 0043222-5750882
Jaroslav Suk, Norrdalsvägen 4248, 74100 Knivsta, Švédsko, tel. 004618-3882

Další užitečné adresy:
FIDH - Fédération Internationale des Droits de l'Homme, 27, rue Jean-Dolent, 75014 Paris, Francie, tel. 00331-43319459
Amnesty International, International Secretariat [pro ČSSR: Hough Poulton], 1 Easton Street, London WC 1, tel. 00441-8330771
IGFM, Internationale Gesellschaft für Menschenrechte, čs. pracovní výbor, Untere Augartenstr. 21/6, 1020 Wien, Rakousko [pí Dagmar Vaněcková, tel. 0043222-4749504]
Helsinki Watch, sekce Mezinárodní helsinské federace pro lidská práva, 36 West 44th Street, Suite 911, New York, 10036 USA, tel. 001212-3409060 [pí Janet Fleishmanová]
Nadace Charty 77 ve Švédsku, c/o prof. František Janouch, Bergtorsväg 62, 18363 Täby, Švédsko, tel. 004687-564828

Palach Press Ltd. a East European Cultural Foundation, P.O. Box 222, London WC2H 9EP, V. Británie, tel. 00441-8891074, [byt Jana Kavana 00441-3796234]
Čs. dokumentační středisko/Dokumentationszentrum, Schwarzenberg 6, 8533 Scheinfeld, NSR, [správce ČSDS Vilém Prečan, tel. 0049-9162-7761]
Keston College, Heathfield Rd., Keston, Kent BR2 6BA, V. Británie [redaktorka pro ČSSR pí Morven McLeanová, tel. 0044-689-50116]
Entr'aide et Action - Help and Action, B.P.11, 77850 Ferrières, Francie [sekretářka redakce pí Ivana Tigridová, tel. 00331-42613188]
SIS - Servis Informacyjny Solidarności, Východoevropská informační agentura [VIA], c/o Wojciech Maziarski, ul. Braci Zatuskich 3a/58, tel. 004822-336696
Expres Chronika, VIA, Tamara Kaluginová, Moskva, tel. 007095-4023893

Exilové časopisy, zveřejňující ve větším rozsahu naše sdělení:
Listy, Via del Corso 57, 00186 Roma, Itálie [šéfredaktor Jiří Pelikán, tel. 00396-6542228]
Studie, Academia Christiana, Via Concerchia 1, Roma, Itálie [výkonný redaktor Václav Steiner]

VONS vítá jakoukoli spolupráci a pomoc, zejména při zjišťování jednotlivých případů a při podpoře postižených. Pro naši práci jsou nezbytné zejména tyto údaje (pokud možno v úplnosti):

■ jméno a postavení postiženého, datum narození, adresa, povolání (sociální postavení)
■ údaje o eventuálním předchozím trestním stíhání a eventuálních jiných postizích
■ údaje o rodině a jejím sociálním postavení (též věk a počet dětí)
■ fotografie postiženého (podobenka i jiné foto, pokud možno negativ)
■ usnesení, jímž byla nařízena domovní prohlídka, a protokol o jejím výsledku, popř. fotokopie či přesný opis téhoto dokumentu
■ podrobná oficiální verze skutkové podstaty a skutečná verze jednání, za nějž je postižen stíhaný, popř. jiné skutečné důvody trestního stíhání
■ v jakém stavu je trestní stíhání
■ jméno obhájce a advokátní poradna

V průběhu trestního stíhání je třeba neurodilně informovat o všech důležitých právních úkonech, jako je:

¶ případná změna obvinění, seznámení s výsledky vyšetřování, doručení obžaloby, nařízení hlavního líčení (termín, místo vč. čísla soudní síně, jméno předsedy senátu) a odvolacího řízení (tytéž údaje)

¶ maximum údajů z obžaloby a rozsudku (rozsudků), nejlépe jejich fotokopie

¶ výše trestu a jeho druh (včetně NVS) rozsah ochranných opatření, za jaké trestné činy byl postižený odsouzen (označení podle trestního zákona - paragraf a odstavec), po hl. líčení zda je rozsudek pravomocný, vyjádření obou stran k rozsudku.

¶ kdo a kdy soudil

V případě vazby navíc: oficiální důvody vazby [a,b nebo c], od kdy trvá, zdravotní stav uvězněného, jméno a adresa příbuzného, s nímž je uvězněny ve styku, adresa věznice, informace o návštěvách, změnách zdravotního stavu, kázeňských opatření, podmírkách vazby atp.

V případě výkonu trestu tytéž údaje jako u vazby a navíc:

¶ nápravně výchovná skupina, kdy byl trest nastoupen a kdy má za normálního průběhu skončit

¶ další podmínky výkonu trestu (kromě zdravotního stavu i pracovní zařazení, kázeňské tresty, izolace apod.)

¶ adresa nápravně výchovného ústavu včetně úseku, bloku apod., jméno náčelníka NVÚ, event. vychovatele, vězeňského lékaře apod.

Prosíme o poskytnutí fotokopií usnesení o zahájení trestního stíhání, dalších usnesení, obžaloby, rozsudků a jiných důležitých dokumentů, o jména vyšetřovatelů, prokurátora atd., o záznamy ze soudního jednání. Obracejte se na členy VONS, nejlépe osobně.

Toto souhrnné sdělení o aktuálních případech sledovaných VONS jsme rozdělili na čtyři části. V první části jsou evidovány případy vězněných, v druhé případy trestního stíhání na svobodě. Třetí část pojednává o důsledcích amnestie na některé případy sledované VONS. Čtvrtá část je věnována mimosoudním represím.

Pokud není uvedeno jinak, značí trest nepopodmíněný trest odnětí svobody v první nápravně výchovné skupině a paragrafová označení se vztahuje k trestnímu zákonu. Zkratky: OS - okresní nebo obvodní soud, MS - městský soud, KS - krajský soud, NS - nejvyšší soud, NVÚ - nápravně výchovný ústav, věznice MS - věznice ministerstva spravedlnosti, NVS - nápravně výchovná skupina, SNV - Sbor nápravné výchovy ministerstva spravedlnosti ČSR, tr.č. - trestný čin. V závorce jsou uváděna čísla sdělení VONS, týkající se daného případu nebo daného postiženého.

I. Věznění

A - jmenný seznam vězňů hájených VONS

1. Jiří Boháč, nar. 8.2.1953, družka Jitka Štěpánková, Varšavská 235, 530 09 Pardubice; dělník VChZ Semtí. Dne 24.9.1986 vzat do vazby a 23.12.1986 odsouzen OS Pardubice, což potvrzeno KS Hradec Králové, pro tr.č.pobuřování [§100|1] za to, že "hrubými výroky a dalším jednáním" (poslechem a a šířením zpráv Hlasu Ameriky) "vyvolával na pracovišti nepřátelské nálady vůči zřízení" k trestu dva a půl roku ve II.NVS a k 1 roku ochranného dohledu. Ve výkonu trestu v NVÚ Valdice. Výstup 24.3.1989. [600,608.]

2. Petr Cibulka, nar. 27.10.1953, bytem Vrázova 53, 616 00 Brno; matka Věra Cibulková, Mučednická 39, 616 00 Brno (veškeré poštovní zásilky jí adresované jsou však na základě příkazu prokurátora v současné době zadržovány, s korespondencí je třeba se obracet na členy Výboru na obranu P.Cibulky, D.Skály a J.Štencla nebo na členy VONS). Dělník. Signatář Charty 77, člen VONS, jazzové sekce, ISO, Polsko-čs.solidarity a SPUSA. V letech 1978-80 dva roky vězněn pro tr.č.pobuřování; ve vězení odsouzen na další rok za tr.č.maření výkonu úředního rozhodnutí (hladovkou). V r.1985 tři měsíce ve vazbě pro tr.č.hanobení národa, rasy a přesvědčení [§198b], za který později odsouzen k sedmi měsícům ve II. NVS. Zbytek trestu vykonal v roce 1986. Poté podroben tříletému ochrannému dohledu. Za jeho nerespektování odsouzen v roce 1986 ke třem měsícům ve II. NVS, trest

vykonal. Dne 14.10.1988 znova uvězněn a obviněn nejprve spolu s Jiřím Štenclem z přípravy k tr.č.hanobení národa, rasy a přesvědčení [§7|1 k §198b] za přípravu rozmnožování Informací o Chartě 77 č.17 s peticí 271 občanů týkající se mj. odpovědnosti státních orgánů za smrt Pavla Wonky ve vězení. Od 27.10.1988 obviněn z přípravy k tr.č.pobuřování [§7|1 k §100|la,3a] za "rozmnožování Informací o Chartě 77 a soustředování Lidových novin", a to spolu s J.Štenclem a D.Skálou. Později obviněn sám z tr.č.spekulace [§117|1,2b] a tr.č.nedovoleného podnikání [§118|1], protože "si obstarával...ve větším rozsahu mgf.kazety a pásky...na které nahrával hudbu i miuvené slovo, a...se ziskem je prodával". Hrozí mu trest 3. až 10 let. Vězněn ve věznici MS v Brně-Bohunících. [349, 434, 442, 443, 455, 460, 463, 472, 492, 493, 500, 511, 563, 573; 825, 835, 842, 846, 852.]

3. Tomáš Dvořák, nar.3.7.1965, bytem U železné lávky 6, 113 00 Praha 1. Kontaktní adresa: Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2. Technický úředník. Aktivista NMS a spoluvedavatel jeho bulletinu, člen PČSS. Po manifestaci 21.8.1988 spolu s Hanou Marvanovou stíhan pro tr.č.výtržnictví [§202|1], protože na ní vystoupili "s verbálními projevy, které způsobily srocení většího počtu osob". Dne 22.10.1988 uvězněn a stejně jako Luboš Vydra obviněn z přípravy tr.č.podněcování [§7|1 k §164]. Od 26.10.1988 však aby se na něho nevztahovala amnestie stíhan pro přípravu tr.č.pobuřování [§7|1 k §100|la] za přípravu k rozšířování letáků, vyzývajících k účasti na manifestaci 28.10.1988. Od konce listopadu 1988 se o jeho věci opět koná společné řízení s věcí Hany Marvanové, a to proto, že se s ní měl dopustit stejného skutku dne 21.8., který už není posuzován jako tr.č.výtržnictví (amnestováno 27.10.), nýbrž jako tr.č.pobuřování [§100|la]. Vězněn ve věznici MS v Praze-Ruzyni. [788, 793, 797, 807, 827, 828, 837.]

4. Ing.Petr Hauptmann, nar.7.8.1946, manželka Alexandra Hauptmannová, Klánovická 705|5, 194 00 Praha 9. Stavební referent celní správy. V říjnu 1982 emigroval do NSR, odkud se po dvou měsících z rodinných důvodů vrátil. Dne 12.9.1983 vzat po opětovných výsleších do vazby a 9.2.1984 odsouzen MS v Praze k 10 letům ve II. NVS a k pětiletému zákazu činnosti ve státních orgánech, a to pro tr.č.vyzvědačství a tr.č.opuštění republiky [§105|2, §109|1]. Vyzvědačství se měl dopustit tím, že při výsleších v NSR podal informace o svém předchozím zaměstnání, které nepovažoval za státní tajemství. Vězněn v NVÚ Minkovice. Charta 77 [dokument č.5|86] a VONS [505] navrhly, aby byl zahrnut do případné výměny vězňů Východ-Západ. Konec trestu 12.9.1993. [391, 455, 492, 591, 632, 690.]

5. Ivan Martin Jirous, nar.23.9.1944, manželka Juliana Jirousová, 588 67 Stará Číše čp.33. Teoretik umění, publicista a básník. Signatář Charty 77 a manifestu Českých dětí, člen VONS a SPUSA, spoluvedavatel undergroundových časopisů Vokno a Voknoviny. V roce 1974 odsouzen za tr.č.hanobení národa, rasy a přesvědčení; v letech 1976, 1978 a 1981 odsouzen vždy za tr.č.výtržnictví, ve skutečnosti pro účast na různých nezávislých kulturních aktivitách; vězněn s krátkými přestávkami celkem více než sedm a půl roku. V květnu 1985 propuštěn z NVÚ Valdice, kde vykonával poslední tříapůlletý trest. Dne 20.10.1988 znova, spolu s Jiřím Tichým, uvězněn a obviněn z tr.č.útku na státní orgán a orgán společenské organizace [§154|2], protože autentizovali podpisy 271 občanů pod peticí, týkající se mj. odpovědnosti státních orgánů za smrt Pavla Wonky ve vězení. Později stíhaní účelově, aby J.Tichý nemusel být amnestován, rozšířeno o tr.č.poškozování zájmu republiky v cizině [§112], a to bez jakéhokoli věcného podkladu. Ivan M.Jirous je otcem dvou malých dětí. Vězněn ve věznici MS v Brně-Bohunících. [830, 836.]

6. František Lízna, nar.11.7.1941, matka Marie Líznová, Na strážnici 375, 679 63 Velké Opatovice. Katolický kněz bez státního souhlasu, člen jezuitského řádu. T.č.zaměstnán jako osetřovatel v domově důchodců. Signatář Charty 77. V minulosti několikrát trestně stíhan pro politické delikty, naposledy v r.1983. Dne 26.10.1988 uvězněn a obviněn z přečinu proti veřejnému pořádku [§6 al zákona o přečinech], jehož se měl dopustit rozšířováním výzev k propuštění politických vězňů. Dne 29.11.1988 zatím nepravorocně odsouzen ke dvěma měsícům odnětí svobody v II. NVS, a to OS Kroměříž. Vězněn ve věznici MS v Brně-Bohunících. [831, 847.]

7. JUDr. Hana Marvanová, nar. 26.11.1962. Matka Marie Marvanové, Vrchlického 96, 150 00 Praha 5. Právnička OPBH Praha 2; aktivistka NMS a spoluvedavatelka jeho bulletinu. Svobodná, matka čtyřletého dítěte. Po manifestaci 21.8.1988 spolu s Tomášem Dvořákem trestně stíhaná pro tr.č.výtržnictví [§202|1], protože na ni vystoupila "s verbálními projevy, které způsobily srocení většího počtu osob". Dne 28.10.1988 uvězněna a obviněna z tr.č.pobuřování [§100|1a,b], protože v září a říjnu 1988 připravovala "písemnosti, vyvolávající nedůvěru k úloze KSČ a oslabující úlohu ozbrojených sil". Od konce listopadu se koná společné řízení o její věci a věci T.Dvořáka; společný skutek z 21.8. je nadále posuzován jako tr.č.pobuřování [§100|1a], protéž tr.č.výtržnictví, který byl v jejich jednání z 21.8. spatřován dříve, byl 27.10. u obou amnestován. Vězněna ve věznici MS v Praze-Ruzyni. [793, 797, 807, 838.]

8. Antonín Pernický, nar.23.7.1950, bytem 756 63 Valašské Meziříčí-Krhová. Dělník. Ve vazbě od 1.3.1988, kdy se vrácel domů z předchozího výkonu trestu. Na nádraží v Pardubicích zadržen hlídkou VB, ve služební místnosti se kriticky a hanlivě vyjadřoval o KSČ, Stalinovi (!) a Husákově. Odsouzen OS v Pardubicích za tr.č.hanobení republiky a jejího představitele, hanobení státu světové socialistické soudiny a jejího představitele (!) a hanobení národa, rasy a přesvědčení [§103, 104 a 198 b] k třiceti měsícům ve III. NVS a k dvouletému zákazu pobytu v Pardubicích; KS v Hradci Králové rozsudek potvrdil. A.Pernický byl v minulosti několikrát odsouzen pro obdobné tr.činy verbální povahy a strávil ve vězení již více než deset let. Vězněn v NVÚ Valdice. Konec trestu 1.9.1990. [785.]

9. Kamil Petrovický, nar.25.2.1970, bytem Nová 1337, 562 01 Ústí nad Orlicí. Dělník. Stoupenec hnutí punk. Od 17.3.1988 do 17.11.1988 vězněn jako obviněný a odsouzený pro tr.činy výtržnictví a útoku na veřejného činitele [§202|1 a 156|2] za konflikt vyprovokovaný příslušníkem VB. Již předtím, 29.6.1987, odsouzen OS v Hradci Králové za stejně tr.činy ke čtyřem měsícům podmíněně. V průběhu výkonu trestu tento podmírněný trest přeměněn na nepodmíněný, který K.Petrovický nastoupil 5.12.1988. Vězněn pravděpodobně v NVÚ Opava. Současně odpykávaný trest byl uložen za konflikt s VB, která prováděla nepřiměřený zákonek při oslavě svatby v Bělé nad Orlicí v listopadu 1986. Domníváme se, že přinejmenším podmíněný trest, později proměněný v nepodmíněný, měl být amnestován. [622, 645, 652, 661, 662; 730; 741, 778a.] Konec trestu 3.4.1989.
Poznámka: technickým neopatřením se stalo, že jako sdělení VONS č.778 je označen text 'Policejní akce proti mezinárodnímu mírovému semináři Praha 88' (vydal VONS spolu s Chartou 77) i text 'Kamil Petrovický odsouzen'. Druhý z obou textů budeme nadále označovat jako 778a.

10. Ivan Polanský, nar.22.3.1936. Manželka Ida Polanská, Hvězdoslavova 9|61, 018 51 Dubnica. Technický úředník, otec čtyř dospělých dětí. Dne 5.11.1987 uvězněn původně pro tr.č.podpory a propagace fašismu [§260|1, 2a], což později překvalifikováno na tr.č.podvracení republiky [§98|1a,2b], jehož se měl dopustit tím, že rozmnožoval a rozšířoval samizdatovou literaturu převážně náboženského charakteru. Odsouzen KS v Banské Bystrici dne 17.4.1988 ke čtyřem rokům v I. NVS; MS SSR rozsudek potvrdil. Amnestií z 27.10.1988 mu byl trest snížen o dva roky. Žádost o podmíněné propuštění po uplynutí poloviny trestu bude projednávat OS Ružomberok 15.12.1988. Vězněn v NVÚ Ružomberok. Konec trestu 5.11.1989. [706, 748, 767, 773, 777, 789, 791, 854.]

11. Slávek Popelka, nar.4.2.1956, bývalý mistr odborného výcviku, bytem Jánošíkova 37, 643 00 Brno-Černice, bratr Milan Popelka, 687 65 Stráni čp.22. Vězněn od 29.11.1988 jako obviněný z přečinu původně proti veřejnému pořádku [§6 a] přečinového zákona], nyní proti socialistickému soužití [§9|1a zákona o přečinech] proto, že koncem listopadu rozšířoval v Praze a Brně letáky, vyzývající k manifestacím za skutečnou přestavbu společnosti, svobodné volby a odchod Vasila Biláka a spol. z politické scény. K zpřísnění kvalifikace došlo proto, že S.Popelka byl letos za obdobné přečiny již dvakrát odsouzen; v této souvislosti vězněn od 14.4. do 30.5.1988, od 17.6. do 27.9.1988 a od 3.10. do 27.10., kdy byl amnestován. Klavní líčení má pokračovat 22.12.1988 u MS v Brně. Je vězněn ve věznici MS v Brně-Bohunicech. [779, 794, 795, 799, 817, 822, 853, 862.]

12. Dušan Skála, nar. 24.12.1954, bytem Čechyně 15, 683 01 Rousínov u Vyškova, manželka Jitka Skálová, Soudní 9, 602 00 Brno. Topič. Otec dvou malých dětí, manželka je těhotná. Signatář Charty 77, člen SPUSA, vydavatel kulturní revue Host. Dne 27.10.1988 uvězněn a spolu s P.Cibulkou a J.Šenclem obviněn z přípravy k tr.č. pobuřování [§7|1 k §100|la, 3a] za "rozmnožování Informací o Chartě 77 a soustředování Lidových novin". Vězněn ve věznici MS v Brně-Bohonicích. [835, 842, 852.]

13. Jiří Tichý, nar. 2.4.1946, bytem Rybalkova 51, 101 00 Praha 10, kontaktní adresa: Karel Freund, Mánesova 90, 120 00 Praha 2. Dělník v podniku Sady, lesy a zahradnictví hl.m. Prahy; signatář Charty 77. Otec osmileté dcery. 20.10.1988 uvězněn a spolu s I.Jirousem obviněn z tr.č.útoku na státní orgán společenské organizace [§154|2], protože autentizoval podpisy 271 občanů pod petici, týkající se odpovědnosti příslušných orgánů za smrt Pavla Wonky. Později, aby nemusel být amnestován, toto obvinění účelově rozšířeno o tr.č.stíhání podle §112 - poškozování zájmů republiky v cizině, a to bez jakéhokoli věcného podkladu. Vězněn ve věznici MS v Brně-Bohonicích. [830, 836.]

14. Tomáš Tvaroch, nar. 5.12.1963, bytem Dobrovodská 62, 370 06 České Budějovice 6 (tamtéž jeho matka Jiřina Tvarochová). Aktivista NMS; klavírista, donedávna působil v souboru Linha Singers. Uvězněn 26.11.1988, obviněn z přečinu proti veřejnému pořádku [§6 a] zákon o přečinech] a 8.12.1988 odsouzen OS Praha 1 k podmíněnému trestu odňtí svobody; rozsudek však nenabyl pravomoci, prokurátorka podala stížnost proti usnesení soudu o propuštění z vazby. Přečinu se měl T.Tvaroch dopustit účastí na manifestaci 28.10.1988. Soud však zprostil T.Tvarocha návrhu na potrestání za to, že na nezávislém setkání občanů poslední listopadovou sobotu četl svůj dopis M.Štěpánovi, jejíž kopie rozdával kolemstojícím. Vězněn ve věznici MS v Praze-Ruzyni. [840, 843, 851, 861.]

15. Luboš Vydra, nar. 6.7.1946, manželka Soňa Vydrová, Křížikova 76, 180 00 Praha 8. Topič; autor básní a próz, stoupenc undergroundu, signatář Charty 77, člen PČsS, aktivista NMS, spoluvydavatel bulletínu NMS, člen ISO. Otec šestileté dcery. Dne 21.10.1988 uvězněn a stejně jako Tomáš Dvořák původně obviněn z přípravy tr.č.podněcování [§7|1 k §164]. Od 26.10.1988, aby se na něj nevztahovala amnestie, stíhán podle §7|1 k §100|la - příprava k pobuřování za přípravu k rozšířování letáků, vyzývajících k účasti na nezávislé manifestaci 28.10.1988 v Praze. Vězněn ve věznici MS v Praze-Ruzyni. [829, 837.]

16. Jiří Wolf, nar. 5.1.1932, sestra Milada Békeová, Na Piketě 457|I, 370 01 Jindřichův Hradec. Zřízenec Metra; signatář Charty 77. V minulosti (1978-81) vězněn tři roky pro podvracení republiky [§98|1] a dalších šest měsíců pro tr.č.křivého obvinění [§174|1], neboť uvedl, jak s ním bylo zacházeno při vyšetřování. Od 17.5.1983 znovu vězněn a v prosinci 1983 odsouzen MS v Praze pro tr.č.podvracení republiky [§98|1, 2a] k šesti rokům ve III. NVS, protože zveřejnil zprávu o poměrech v NVÚ Minkovice, jak je sám zažil. Vězněn v NVÚ Valdice. Charta 77 a VONS navrhly začátkem roku 1986, aby byl zahrnut do případné příští výměny vězňů Východ-Západ. Konec trestu 17.5.1989. [43, 50, 63, 69, 71, 80, 123, 176, 195, 219, 293, 335, 343, 349, 351, 356, 455, 492, 542, 590.]

B - případy vyzvědačství

Ve sdělení č.690 vyjádřil VONS svůj názor na užívání ustanovení podle §105 tr.zákona (vyzvědačství). Kromě Petra Hauptamanna (viz I-A-4) máme informace o těchto případech, kde jsou pochybnosti o vině:

1. Viktor Dedera, nar. 10.3.1963. Otec: Jan Dedera, Kyjevská 15, 625 00 Brno-Bohunice. Rotmistr čs. armády. Dne 24.8.1984 vzat do vazby a odsouzen vyšším vojenským soudem v Příbrami pro vyzvědačství [§105|1], vyhýbání se výkonu vojenské služby [§280|1], přípravu k tr.č.opuštění republiky [§7|1 k §109|2], neoprávněné užívání cizího motorového vozidla [§209a|1,3,6], pobuřování [§100|la,c] a tr.č. rozkrádání majetku v soc. vlastnictví [§132|1] k 10 letům ve II. NVS. Vězněn v NVÚ Minkovice. Výstup 24.8.1994. [690.]

2. Ondřej Hoch, nar.6.12.1948. Otec: Ondřej Hoch, Koněvova 96, 130 00 Praha 3, manželka: Alena Hochová, Nad Santoškou 27, 150 00 Praha 5. Tlumočník arabskiny; otec dvou malých dětí. V r.1984 (přesné datum neznáme) vzat do vazby a v září 1984 odsouzen vyšším vojenským soudem v Příbrami k 13 letům ve III. NVS pro tr.č.vyzvědačství [§105 tr.z.], jehož se měl dopustit ve prospěch Iráku. Vězněn v NVÚ Valdice. Výstup v r.1997. [690.]

3. Josef Römer, nar.7.10.1955. Matka Ema Anderlová, nám. Pionýrů 3470, 760 01 Gottwaldov. Technik. V r.1977 odsouzen pro tr.č.vyzvědačství [§105] ke 13 letům ve III. NVS. Podle posledních zpráv má stanoven výstup na leden 1991 (nejsou známy okolnosti zápočtu údajně dříve uloženého dvouletého trestu za pokus tr.č.opuštění republiky). Vězněn ve Valdicích, kde prodělal těžký zápal plic; podmínkami výkonu trestu má trvale poškozené zdraví, v letech 1987-88 se bezúspěšně domáhal náhrady škody u OS Jičín. Charta 77 (dokument č.5|86) a VONS [505] navrhly, aby byl zařazen do případné příští výměny vězňů Východ-Západ. [690.]

4. František Veis, nar.5.2.1932. Dcera Carmen Svobodová, Vyskočilova 3, 141 00 Praha 4. Bývalý důstojník čs.armády, později recepční; signatář Charty 77. Dne 9.4.1979 vzat do vazby a odsouzen pro přípravu k tr.č.vyzvědačství [§105] ke 12 letům ve III. NVS za údajnou nabídku vyzrazení vojenského tajemství v r.1975. V r.1978 byl odsouzen k 18 měsícům pro účast na tr. činu pokusu o opuštění republiky ing.Vojtěcha Valy [35, 37, 48, 52.]. Z tohoto trestu vykonal 11 měsíců, pak byl podmíněně propuštěn. Tento trest byl zahrnut do souhrnného trestu 12 let, takže výstup 9.5.1990. Charta 77 [č.dok. 5|86] a VONS [505] navrhly, aby byl zařazen do příští výměny vězňů Východ-Západ. Vězněn ve Valdicích, je ve špatném zdravotním stavu, trpí sedém zákalem. V září 1987 požádal písemně vlády USA a NSR o politický azyl. [690.]

Poznámka: Michael Keller, nar.11.6.1963, občan NDR, dělník (otec: Hans Kelleř, Brunnengasse 10, 6103 Walldorf, NDR), který byl v Československu vězněn od 26.4.1986 a později pravomocně odsouzen pro přípravu k tr.č.vyzvědačství a další tr.činy k 6 letům odnětí svobody, byl na podzim 1988 vydán anebo vyhoštěn do NDR; od výkonu zbytku trestu odnětí svobody v Československu bylo upuštěno. Je však pravděpodobné, že Michael Keller je nadále vězněn v NDR.

C - vězni, o nichž potřebujeme informace

Získali jsme neúplné informace o věznicích, kteří mají vykonávat trest v NVÚ Leopoldov, a jsou údajně odsouzeni za tr.činy podle I. hlavy zvláštní části třízákonu. Abychom mohli posoudit, zda v některých případech nejde o vězne nespravedlivě stíhané, obracíme se na veřejnost s prosbou, aby každý, kdo má o některém z těchto vězňů nějaké konkrétnější informace - nejlépe podložené oficiálními dokumenty, jako jsou obžaloby, rozsudky atp. - nám tyto informace poskytl. Jde o vězne: Marian Ježík - §§93,109, trest 20 let, výstup 2003; Anton Halko - §§109,105, trest 19 let, výstup 1990; Jólius Varga - §105, trest 10 let; Jozef Bednár - §93, trest 15 let; Milan Jurčík - §93, trest 15 let; Stanislav Kratochvíl - §93, trest 5 let, výstup 1989; Jozef Sakáč - §§105,109,132, trest 15 let; Milan Weisenbacher - §105, trest 4 roky; Ludovít Bogár - §105, trest 6 let; Adolf Kessler - §109, trest 3 roky; Milan Račínsky - §109, trest 2 a půl roku; Ján Tomčík - §109, trest 4 roky; František Beduár - §93, trest 14 let; Milan Smík - §109, trest 8 let; Ludovít Kalay - §109, trest 4 a půl roku; Jozef Roháč - §93, trest 15 let; Ernest Rečka - §93, trest 13 let; Marian Dudinský - §105, trest 10 let; Štefan Sedlár - §109, trest 5 let; Štefan Švondra - §93, trest 6 let.

D - internace v psychiatrické léčebně

Augustin Navrátil, nar.20.12.1928, bytem Lutopečny 14, 768 31 Zlobice, kde žije též jeho manželka Augustina Navrátilová. Zelezniční dělník, otec devíti dospělých dětí. Autor jednatřicetibodové petice ze náboženské svobody a odluku církve od státu; spoluvedavatel Křesťanských obzorů; signatář Charty 77. Dne 11.11.1985 vzat do vazby v rámci zásahu proti katolickému samizdatu na Moravě a obviněn

... tr.č. dobužování [§100/la,3a] za vyhotovení cyklostylované písemnosti Otevřeny dopis č.2, upozorňující na okolnosti smrti řeckokatolického kněze Přemysla Coufala. Od prosince 1985 ve vazbě na uzavřeném psychiatrickém oddělení v Praze-Bohnicích, od 18.3.1986 internován v psychiatrické léčebně (PL) v Kroměříži, kde podroben tzv. ochranné léčbě, nařízené 21.4.1986 OS v Kroměříži. Dne 21.10.1986 propuštěn z PL na svobodu, nadále podroben léčbě ambulantní. Dne 29.4.1987 podal okresní prokurátor v Kroměříži návrh na opětnou přeměnu ambulantní léčby v ústavní, což zdůvodnil tím, že A.Navrátíl pokračoval ve své veřejné činnosti. Soudní řízení bylo zahájeno až po roce, neboť dříve se nepodařilo získat ochotné soudní znalce. Dne 13.9.1988 OS v Kroměříži na základě znaleckých posudků MUDr.Marty Tiché,CSc. z Olomouce a doc.MUDr.B Bohdan Buzka,CSc. návrhu prokutátora vyhověl, což KS v Brně dne 30.9.1988 potvrdil a A.Navrátíl byl 28.10.1988 nucen internován v PL Kroměříž. Kromě tohoto trestního řízení, v jehož rámci je podroben tzv. ochranné léčbě, je A.Navrátíl od 4.3.1988 trestně stíhan proto, že se ohradil proti pomluvačnému článku v novinách trestním oznámením. Za to byl původně obviněn z tr.č.útku na státní orgán a orgán společenské organizace [§154/2]; dne 9.8.1988 změnil vyšetřovatel okresní prokuratury v Kroměříži JUDr.Jaroslav Vavřík původní právní kvalifikaci na obvinění z tr.č. pomluvy [§206 c] a současně nařídil další psychiatrické vyšetření A.Navrátila. - Délka nuceného psychiatrického "léčení" není stanovena a závisí na posouzení lékařů, soudních znalců, prokuratora a soudu. [486, 490, 491, 492, 498, 513, 516, 558, 567, 586, 732, 760, 798, 796, 832.]

E - adresy některých věznic ministerstva spravedlnosti (vazba) a některých nápravně výchovných ústavů ministerstva spravedlnosti (výkon trestu odnětí svobody):

Věznice MS č.1, Praha-Ruzyně: pošt.úřad 614, PS 09, 161 02 Praha 6

Věznice MS č.2, Praha-Pankrác: pošt.úřad 44, PS 5, 140 04 Praha 4

Věznice MS Brno-Bohunice: pošt.úřad 1, PS 37, 601 29 Brno

Věznice MS Hradec Králové: PS 62, 500 61 Hradec Králové

NVÚ Plzeň-Bory (též věznice): PS 335, 306 35 Plzeň 1

NVÚ Mirkovice: PS 10, 463 13 Liberec

NVÚ Valdštejn: PS 1, 507 11 Valdice u Jičína

Při poštovním styku je třeba za jménem obviněného či odsouzeného vždy uvést datum jeho narození. Obviněným je korespondence většinou doručována; odsouzeným je doručována korespondence zpravidla jen od příbuzných, pohledy se však někdy doručují, o zadřžených dopisech je odsouzený informován apod., takže psaní dopisů a pohledů má pro vězně v každém případě význam.

F - k dalším vězňeným, uvedeným v souhrnném sdělení č.713:

Propuštění z výkonu trestu po jeho vykonání: Ján Goras, Josef Hejlek, Dalibor Helštýn, Heršman Chromý, Milan Oboda, Petr Obšil, Karel Srp, Roman Šuba, Milan Šupola. (Viz též oddíl III-1,3.)

Pavel Wonka ve vazbě ve věznici MS ČSR v Hradci Králové 26.4.1988 zemřel.

Waltra Kanovi, signatář Charty 77, jedenáct let předtím nepřetržitě vězňenému, byl ze zdravotních důvodů přerušen 24.5.1988 výkon trestu na jeden rok. V současné době probíhá u MS v Brně řízení o návrhu Waltra Kanii na upuštění od výkonu zbytku trestu v souvislosti se zhoršením zdravotního stavu a vystěhováním do NSR.

G - ochranný dohled

Ochranný dohled Petra Cibulky byl přerušen jeho opětovným uvězněním 14.10.1988; zbyvalo mu vykonat 11 měsíců a 4 dny OD.

Po předpokládaném propuštění dne 24.3.1989 má být ochrannému dohledu na 1 rok podroben Jiří Boháč.

Ve smyslu zákona o OD byl pravděpodobně OD uložen i Antonínu Pernickému, kterého soud odsoudil jako zvlášt nebezpečného recidivistu. Určená doba OD nám není známa.

II. V trestním řízení na svobodě

Kromě Tomáše Tvarocha, jehož věc není právomocně ukončena, nesleduje VONS k dnešnímu dni žádný případ podmíněného odkladu trestu nebo podmíněného odkladu zbytku trestu (po podmíněném propuštění), a to v důsledku amnestie prezidenta republiky ze 27.10.1988. Trestní stíhání na svobodě, které není právomocně rozhodnuto, se vede v těchto případech:

1. Trestní věc proti Jaromíru Němcovi a ing. Pavlu Dudrovi

Za rozmnožování a rozšírování samizdatové literatury, především Informací o Chartě 77, jsou od 11.11.1988 - nejprve vazebně, po 5 měsících na svobodě - trestné stíhání jako obvinění z tr.č.pobuřování [§100|1a,3a]

Jaromír Němec, nar.16.1.1935, bytem Družstevní 4565, 760 01 Gottwaldov-Jižní Svahy, technik; signatář Charty 77 a

Pavel Dudr, nar.2.12.1949, Obeciny 3901, 760 01 Gottwaldov, konstruktér.

Po delších průtazích vrátil věc OS v Kroměříži, jemuž ji přikázal NS ČSR, 16.12.1988 prokurátorovi k daňstření. Rozhodnutí OS v Kroměříži, potvrzené KS v Brně, napadl dne 5.9.1988 generální prokurátor ČSR stížností pro porušení zákona, jíž NS ČSR dne 29.9.1988 vyhověl; kroměřížskému soudu uložil ve věci rozhodnout trest od jednoho roku do pěti let. [486, 490, 519, 548, 577, 809, 819.]

2. Jan Dus, nar.18.7.1931, bytem Suchdolská 4, 160 00 Praha 6 - Sedlec, evangelický farář bez státního soudhlasu, vědecký pracovník; signatář Charty 77. Od 20.5.1986 trestné stíhán (do 9.6.1987 vazebně, dále na svobodě) za obsah svých kritických podání úřadům pro tr.č.podvracení republiky [§98|1,2a,b] a další tr. činy. Pokud je známo, neproběhl v této tr. věci od června 1987 žádný úkon. [514, 515, 527, 565, 581, 615, 620, 621, 625, 653.]

3. Petr Pospíchal, nar.16.4.1960, Arbesova 6, 638 00 Brno-Lesná, dělník; signatář Charty 77, člen VONS a PČS. Od 22.1.1987 trestné stíhán (do 18.5.1987 vazebně, dále na svobodě) za činnost v PČS a za spolupráci s redakcí Informací o Chartě 77, a to původně pro přípravu k tr.č.pobuřování [§7|1 k §100|1a], po překvalifikování pro tr.č.podvracení republiky [§98|1,2a,b]. Pokud je známo, neproběhl v této tr. věci od května 1987 žádný úkon. [602, 610, 611, 646.]

4. Stanislav Fitaš, nar.12.12.1957, bytem 549 71 Šonov u Broumova čp.37, dělník; signatář Charty 77 a člen NMS. V roce 1985 odsouzen pro snižování vážnosti prezidenta republiky [§103] a výtržnictví [§202] k trestu 9 měsíců odnětí svobody, který vykonal. Dne 3.5.1988 obviněn z tr.č.útoku na veřejného činitele [§156|2] za obsah stížnosti na příslušníka StB Františka Roušara, stíhán na svobodě. Dne 27.10.1988 zadržen a dán do vazby jako obviněný z tr.č.útoku na veřejného činitele [§155|1a], jehož se měl dopustit při zadržování; ve skutečnosti kladl pouze pasivní odpór. Dne 23.11.1988 propuštěn z vazby, dále stíhán na svobodě pro oba tr.činy. Hrozí mu trest do tří let. [441, 453, 455, 461, 481; 770, 834, 855.]

5. Jiří Fajmon, nar.21.4.1964, bytem Liberec, Jiřmanice 259, strojník ČSD; signatář Charty 77. Od 6.6.1988 se proti němu vede řízení pro přečin proti veřejnému pořádku [§6 al zákona o přečinech] pro účast na katolické manifestaci za náboženská a občanská práva dne 25.3.1988 v Bratislavě. Trestním příkazem z 13.9.1988 byl ze tento přečin odsouzen k dvěma měsícům odnětí svobody v II. NVS. Proti trestnímu příkazu podal odpor. [782, 856.]

6. Jiří Štencel, nar.11.3.1971, bytem Vítězná 3, 784 01 Litovel, dělník; člen NMS a signatář Charty 77. Od 14.10.1988 do 26.10.1988 ve vazbě jako obviněný z přípravy k tr.č.hanobení národa, rasy a přesvědčení [§7|1 k §198 b] - spolu s Petrem Cibulkou - pro přípravu k rozmnožování Informací o Chartě 77|17|88 s peticí 271 občanů, týkající se odpovědnosti státních orgánů za smrt Pavla Wounky ve vězení. Z vazby ho propustil MS v Brně, který vyhověl jeho stížnosti. Dne 27.10. dopoledne ho vyšetřovatel upozornil, že bude nadále jeho skutek posuzovat, takže mu jako mladistvému hrozí trest od šesti měsíců do dvou a půl roku. Změna právního posouzení jeho skutku však byla zcela účelová: vyšetřovatel jí obešel amnestii prezidenta republiky, podle níž trestnost Štenclova činu dle původního obvinění zanikla o půlnoci z 26. na 27.10.1988. Koncem listopadu 1988 vyloučil vyšetřovatel věc Jiřího Štencela ze společné věci proti Petru Cibulkovi a spol. k samostatnému projednání.

7. Manifestace 28. října - stíhání pro trestné činy

Petr Chmelař, nar. 20.2.1968, bytem Věšínova 13, 100 00 Praha 10, učitel. Dne 28.10.1988 obviněn z tr.č.útoku na veřejného činitele [§155/1a] a tr.č. podpory a propagace fašismu [§261] pro údajný útok na kpt. VB Haubala a provolávání "at žije Hitler!" při zákroku VB. Obé popírá. Od 28.10. do 7.11.1988 ve vazbě, odsouzen propuštěn OS v Praze 1, který vyhověl jeho stížnosti. Hrozí mu trest od 6 měsíců do 3 let. [843, 850.]

MVDr. Miroslav Žák, nar. 14.2.1937, veterinární lékař a Věra Žáková, nar. 17.11.1937, v domácnosti, oba bytem Zlatníky-Hodkovice čp. 76, 257 41 Dolní Břežany. Od 28.10.1988 do 8.11.1988 ve vazbě jako obvinění z tr.č.útoku na veřejného činitele [§156/2] za údajné užití hrubých výroků na adresu orgánů VB, což popírají. Z vazby propuštěni OS v Praze 1, který vyhověl jejich stížnostem. Hrozí jim trest do 1 roku. [844, 843, 850.]

Miroslav Kvášnák, nar. 25.12.1961, zaměstnanec Pražského kulturního střediska (toto zaměstnání v důsledku tr. postihu ztratil). Od 11.11.1988 obviněn z tr.č. podněcování [§164] a ztěžování výkonu pravomoci veřejného činitele [§156a], jichž se měl dopustit při manifestaci. Hrozí mu trest do 2 let odňtí svobody. [850.]

Jan Křivan, nar. 5.2.1961, elektromontér, bytem Budyně n. Ohří, Čs. armády 185, signatář Charty 77. Od 10.11.1988 obviněn z tr.č.útoku na veřejného činitele [§156/2] a ztěžování výkonu pravomoci veřejného činitele [§156a], jichž se měl dopustit při manifestaci. Hrozí mu trest do 1 roku. [850.]

8. Manifestace 28. října-stíhání pro přečin proti veřejnému pořádku podle §6 až zákona o přečinech

(Tomáš Tvaroch, který je ve vazbě, viz I-A-14)

Petr Payne, nar. 28.6.1960, topič, bytem Mikovcova 5, 120 00 Praha 2 [840]

Jiří Payne, nar. 1.7.1956, topič, bytem Mikovcova 5, 120 00 Praha 2 [840]

Sára Štěpánková, herečka [840]

Jiří Černý, biolog [840]

Ladislav Malý, nar. 7.4.1946, technický kontrolor; signatář Charty 77, bytem Havlíčkova ul., 160 00 Praha 6 [840]

Jindřich Koudelka, nar. 28.11.1935, skladník; signatář Charty 77, bytem Smetanova 1180, 272 61 Kladno [840]

František Herký, 32 let, topič; signatář Charty 77, bytem Zubatého 1, 150 00 Praha 5 [840]

Jindřich Tomášek, signatář Charty 77, bytem Zahradní-Borová 5139, 430 05 Chomutov [840]

Ladislav Urban, nar. 2.11.1961, elektrikář, bytem sídliště 1884, 288 02 Nymburk [850]

Ivan M. Havel, nar. 11.10.1938, matematik, bytem nábř.B.Engelse 78, 120 00 Praha 2 [850]

Richard Štenek, nar. 11.4.1963, noční hlídač, bytem gen. Sochora 2077, 288 02 Nymburk [850]

Jan Němc, nar. 18.5.1967, údržbář, bytem U střelnice 882, Hradec Králové

Robert Bekr, nar. 12.2.1960, poštovní doručovatel, bytem Barbussova 302, 109 00 Praha 10-II. Měcholupy. Dne 6.12.1988 postoupil OS v Praze 1 jeho věc k projednání

národnímu výboru; nevíme, zda usnesení je pravomocné. [850, 858.]

Igor Novotný, nar. 15.2.1964, bytem Tyršova 415, Veltrusy. Dne 6.12.1988 odsouzen OS v Praze 1 k peněžitému trestu 1500 Kčs. Rozsudek není pravomocný. [840, 858.]

Pavel Pospíšil, nar. 13.1.1957, bytem Husova 717, 273 09 Kladno-Švermov, zaměstnanec

Poldi Kladno, aktivista SPUSA. OS v Praze 1 odsouzen dne 29.11.1988 k peněžitému trestu 2000 Kčs, rozsudek není pravomocný. [843, 850, 858.]

Petr Kopecký, nar. 26.3.1963, bytem nám. Míru 30, Jihlava

Květa Oienstbierová, mzdová účetní; signatářka Charty 77, bytem Nekázanka 17, 110 00 Praha 1

9. Setkání na Václavském náměstí 26.11.1988 - přečin proti veřejnému pořádku podle §6 a) zákona o přečinech

Jan Chudomel, nar. 27.2.1967, čerpač; člen NMS, bytem Kubelíkova 11, 130 00 Praha

3

Jaroslav Kolafa, nar. 4.9.1962, technik; člen MNS, bytem Dědinova 1990, Praha

4 - Chodov

Svatopluk Horečka, nar. 29.10.1965, pečovatel; signatář Charty 77, bytem Staropramenná 27, 150 00 Praha 5

Aleš Valenta, nar. 17.5.1964, samostatný referent muzea v Hradci Králové, bytem Rooseveltova 192/4, Chlumec n. Cidlinou.

- se všemi zahájeno řízení 26.11.1988. [849.]

Některé dodatky:

Dne 26.10.1988 bylo zahájeno trestní stíhání ve věci (tj. bez obvinění konkrétní osoby) tr.č. pobuřování [§100(1)a] spáchánoho v souvislosti s manifestem Demokracie pro všechny, jímž se ustavilo Hnutí za občanskou svobodu (HOS). Signatáři manifestu a další osoby jsou v této trestní věci vyslýcháni jako svědci. Ve věci byly provedeny domovní prohlídky asi u 10 osob, při nichž bylo odňato velké množství písemností, knih, apod. Někteří signatáři manifestu byli zadržováni jako podezřelí z uvedeného tr.činu. Několika svědkům, kteří odmítli vypovídat, byla uložena pořádková pokuta ve výši 200 až 500 Kčs. [839, 841.]

Od 10.12.1987 do 10.12.1988 byla zastavena trestní stíhání (kromě zastavení na základě amnestie, o čemž viz část III.), resp. věc byla postoupena národnímu výboru u těchto osob: Jiří Kubín, postoupeno 31.3.1988 [727, 746]; Jiří Fajmon, zastaveno 31.3.1988 [717, 722, 764]; Stanislav Devátý, postoupeno 24.10.1988 [734]; Tomáš Hájek a Jan Klement, zastaveno 25.10.1988 [792, 797, 857].

Ve sdělení č. 725 jsme se zabývali trestní věci proti Fridolinu Zahradníkovi a spol. Je nám známo, že po propuštění Milana Berana a Václava Netuky byl propuštěn i Fridolín Zahradník. Jejich právní postavení však nezjištujeme, protože jmenovaní si nepřejí, abychom se jejich případy zabývali.

V minulých letech jsme se zabývali případy některých osob, obviněných z tr.činů převážně podle I. hlavy zvláštní blavy tr. zákona, jejichž věci nedospely do stádia soudního řízení. Mnozí z nich byli svého času stíháni i vazebně. Jíž několik let nebyli v jejich věcech provedeny žádné úkony, i když trestní stíhání nebyla zastavena ani jinak ukončena. Jde např. o členy našeho výboru Jaroslavu Bělíkovou, Ladislava Lise a Václava Malého (tr.č. podvrácení republiky podle §98(1), 2a,b, kde hrozí trest od 3 do 10 let - tr. stíhání z roku 1979).

III. Amnestie prezidenta republiky ze dne 27.10.1988 - důsledky

1. Propuštění z výkonného trestu; resp. trest amnestií zkrácen:

Propuštěni: Vladimír Červeň (nepotvrzeno), Vladan Kočí, Daniel Mráz, Slávek Popelka a Ladislav Šimko.

Ivanu Poláneckému trest zkrácen o 2 roky.

2. Zastaveno trestní stíhání na svobodě:

Ondřej Černý, Pavel Hlaváček, Václav Novotný, Vlastimil Kula, Ivan Lamper, David Němc, Jiří Pavliček, Oliver Poláček, Hana Šlégrová, Jáchym Topol, Peter Uher a Radek Zeman.

3. Amnestovány podmíněně odložené tresty, podmíněně odložené zbytky trestů a dosud nevykonané zbytky trestů:

František Adamík, Otka Bednářová, Jindřich Bláha, Irenej Šurík, dr. Vladimír Fučík, Josef Hajdušík, ing. Čestmír Huňát, Bystřík C. Janík, Jan Kolář, MUDr. Vladimír Komár, Stanislav Kopček, Bohumil Koždon, Tomáš Křivánek, ing. Pavel Křivka, Štefan Kuček, Květoslava Kuželová, Miloslav Mareček, Ervín Motl, Michal Mrtvý, Roman Gherreiter, Miroslav Polák, Roman Předota, ing. Adolf Rázek, Radek Roža, Joska Skelník, Robert Steindl, Milan Svatoš, Jaroslav Štekla a Vít Tichý.

IV. Mimosoudní represe

Za poslední rok referoval VONS ve svých sdeleních i o velkém množství policejních represí. Šlo o znemožňování výjezdů do ciziny a omezování svobody pohybu na čs. území, znemožňování příjezdů do Československa, dále o případy psychického i fyzického týrání, zejména při předvádění, o nezákonné osobní prohlídce, neoprávněné zajišťování či zadržování až na 115 hodin, zadržování v bytech, o šikanování veřejnosti při soudních řízeních, o účelovou manipulaci obviněními z hospodářských trestních činů u poziticky nepohodlných osob, o vydírání a vyhrožování zabítím, jehož se dopouštěli jak příslušníci SNB, tak "neznámí pachatelé", o zásahy proti nezávislým kulturním aktivitám, o nezákonní domovní prohlídce (tj. vpády do bytů s oděbíráním věcí), o neopodstatněné zadržování v psychiatrických léčebnách, o represivní manipulači v oblasti lékařské praxe, o účelové prohlídce automobilů s protiprávním oděbíráním věcí a také o diskriminaci v zaměstnání. Tyto a další zásahy směřovaly zejména proti Chartě 77, SPUSA, Nezávislému mírovému sdružení, Polsko-čs. solidaritě, Demokratické iniciativě, Iniciativě sociální obrany, Hnutí za občanskou svobodu, Českým dětem a kulturnímu undergroundu. Rozsáhlejší policejní akce (i preventivní) proběhly v Den lidských práv 10.12.1987, při národní pouti ke cti blahešlavene Anežky 6.3.1988, proti kolektivům mluvčích a III. a IV. fóru Chartě 77, proti náboženské manifestaci v Bratislavě 25.3.1988, proti Mezinárodnímu mírovému semináři Praha 88, proti manifestacím na Václavském náměstí 21.8. a 28.10.1988, proti veřejným setkáním o posledních sobotách v měsíci na Václavském náměstí 24.9., 29.10. a 26.11.1988; proti setkáním nezávislých spisovatelů a nezávislých historiků, proti hostům na oslavě padesátin Ivana Havla a proti účastníkům sympozia Československo 88.

VONS vydal také dva společné dokumenty s Chartou 77: dokument Ch 77/10/88 a sdelení VONS č.735 o hrubém porušování náboženských svobod a útocích proti Chartě 77 a dokument Ch 77/11/88 a sdelení VONS č.736 ke svobodnému rozšiřování informací bez ohledu na hranice (k případu zadržení maďarského překladatele Györgye Vargy). VONS se rovněž solidarizoval s členem polského hnutí Svoboda a mír (WiP) a odpíračem vojenské služby Sławomirem Dutkiewiczem, který držel ve vězení dlouhodobou hladovku.

Celkem se v období od 10.12.1987 do 10.12.1988 VONS zabýval případy 497 nespravedlivě stíhaných osob (některými osobami i opakovaně).

V Praze dne 10.prosince 1988

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, který je čs.ligou pro lidská práva a členem Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH)

Změny za tisku k 28.12.1988 (pouze I. část):

Ivan M. Jirous - seznámen 15.12.1988 s výsledky vyšetřování a upozorněn, že je nadále stíhán pro tr.č.pobuřování [§100/1a,3a] namísto původního tr.č.útoku ne státní orgán a orgán společenské organizace [§154/2]. Stíhání pro tr.č.poškozování zájmu republiky v cizině [§112] pokračuje. Hrozí mu trest od jednoho roku do pěti let. [869]

František Lízna - od 21.12. je rozsudek pravomocný [867], dne 26.12. propuštěn na svobodu.

Ivan Polanský - dne 15.12. podmíněně propuštěn. Zbytek trestu, 10 měsíců a 21 dní podmíněně odložen na 4 roky. [865]

Slávek Popelka - dne 22.12. odsouzen k osmi týdnům ve II. NVS, dosud nepravomocné. [862]

Dušan Skála - dne 22.12. propuštěn z vazby, trestní stíhání pokračuje. [869]

Jiří Tichý - dne 19.12. propuštěn z vazby, jeho skutek posuzován přísněji, stejně jako u I.M.Jirouse (viz)

Luboš Vydra - dne 19.12. propuštěn a vazby, vyšetřování pokračuje.

Ing.Eva Vidlářová - od 19.12. ve vazbě jako obviněná z tr.č.nadřazování pro pomoc Petru Cibulkovi. [871]

Sdělení č.864 (Policejní zásahy proti olomoucké manifestaci)

Na neděli 11.12.1988 bylo na náměstí Míru v Olomouci svoláno modlitební shromáždění za propuštění Augusta Navrátila z psychiatrické léčebny. Jíž několik dnů před shromážděním byly v mnoha místech na Moravě vyslýchány desítky osob a StB od nich požadovala ohlášení, že v neděli do Olomouce nepojedou. Josef Adamkoví a Radomíru Malému bylo od pátku do neděle zakázáno opustit Brno, policie dodržení zákazu opakovaně kontrolovala. Cestou na shromáždění a před jeho započetím bezpečnostní orgány zadržely nejméně dvanáct účastníků, kteří byli propuštěni až po několika hodinách. Včetně Michalu Mrkvíčku a Pavlovi Záleském, kteří zadržení odmítli jako protizákonné, bylo použito násilí. Násilnický se příslušníci SNB chovali i vůči Daně Mrkvíčce, když bránila svého manžela; přitom je na ní patrné, že je v pokročilém stupni těhotenství. Účastníci shromáždění byli filmováni a mnozí z nich legitimováni. Do samotného průběhu modlitebního shromáždění však policejní síly - přes masivní nasazení - nezasahovaly. Na náměstí bylo přítomno několik tisíc lidí.

Postup policejních orgánů byl nezákonný a je v kříklavém rozporu s oficiálními oslavami Dne lidských práv a s ujištováním, že v našem společenském řízení jsou zaručena všechna tato práva, tedy i právo shromažďovací a svoboda projevu.

V Praze 12.12.1988

*
Sdělení č.865 (Ivan Polanský propuštěn)

Ivan Polanský, vydavatel slovenského náboženského samizdatu, byl, jak jsme postupně informovali [viz sdělení č.706, 748, 767, 773, 777, 789, 791, 854], za svou činnost uvězněn 5.11.1987 a odsouzen ke čtyřem letům odňtí svobody; amnestii mu byl trest zkrácen na dva roky.

Dne 15.12.1988 rozhodoval okresní soud v Ružomberku o jeho žádosti o podmíněné propuštění; žádostí vyhověl, I.Polanského podmíněně propustil a stanovil mu zkušební dobu v trvání čtyř let.

I.Polanský je tedy po více než třinácti měsících vězení opět na svobodě, byť se nad jeho činností bude po další čtyři roky vznášet hrozba možného odpykání téměř jedenáctiměsíčního zbytku trestu. Vítáme propuštění I.Polanského jako změnu k lepšímu, byť částečnou a nedůslednou; nikdy neměl být uvězněn a i třináct měsíců strávených ve vězení zůstává trpkým výsmechem právu.

Výbor solidarity s I.Polanským se ostatně nemůže rozpustit nebo pozastavit svou činnost nejen kvůli úsilí o jeho úplné rehabilitaci, ale i z té prosté příčiny, že úřady v posledních měsících vystupňovaly kampaň proti samizdatu a uvězniли několik dalších nezávislých vydavatelů - členů tohoto výboru.

V Praze 17.prosince 1988

*

Sdělení č.866 (Represe proti manifestantům 28.října pokračují)

Jak postupně informujeme, je zhruba 10 osob stíhaných pro tr.činy převážně verbálního charakteru, jichž se údajně měli dopustit v souvislosti s nezávislou manifestací ke státnímu svátku 28.října 1988. Kromě toho probíhá již čtvrtý týden každé úterý a čtvrtek u obvodního soudu v Praze 1 denně několik hlavních líčení, při nichž samosoudce JUDr.Jan Bělohradský (prokurátoři se střídají) soudí účastníky manifestace pro přečin proti veřejnému pořádku podle §6 až zákona o přečinech.

Je obtížné zmapovat celý rozsah represí, navíc dodržujeme zásadu, že případy osob stíhaných na svobodě zveřejňujeme pouze s jejich souhlasem. O jedinělých případech trestů odňtí svobody či trestů peněžitých jsme již informovali [840, 843, 850, 858, 861]. V převážně většině případů je však hlavní líčení buď odroženo nebo je věc postoupna národnímu výboru, aby ji projednal jako přestupek. Prokurátor i soudce se přitom bez ohledu na pozoruhodné fantazie policejních svědků omezují na obvinění, že dotyčný neuposlechl výzvě k rozchodu, popř. že blokoval městskou deputaci.

Z úspěšných důvodů zde referujeme jen o těch případech, které dospěly do dalšího stadia řízení (uznádání však nejsou pravidelné):

Ivan M.Ravel, nar.11.10.1938, maturován, byt... Št. B.Engelse 78, 120 00 Praha 2. Dne 20.12.1988 postoupeno ONV Praha 1, [862]

Petr Kopecký, nar. 26.6.1963, bytem Jihlava, nám. Míru 30. Dne 15.12.1988 postoupeno ONV Praha I.

Jan Němec, nar. 18.5.1967, údržbář, bytem Hradec Králové, U střelnice 882. Dne 15.12.1988 postoupeno ONV Praha I.

Richard Štencl, nar. 11.4.1963, noční hlídač, bytem gen. Sochora 2077, 288 02 Nymburk. Dne 20.12.1988 peněžní trest 1500 Kčs. [850]

Jindřich Koudelka, nar. 28.1.1935, skladník; signatář Charty 77; bytem Smetanova 1180, 272 01 Kladno. Bez soudního řízení postoupeno ONV Praha I. [840]

Ladislav Malý, nar. 7.4.1946, technický kontrolor; signatář Charty 77; bytem Havlovská ul., 160 00 Praha 6. Bez soudního řízení postoupeno ONV Praha I. [840]

V Praze 22.12.1988

*

Sdělení č. 867 (František Lízna pravomocně odsouzen)

Dne 21.12.1988 projednal krajský soud v Brně za předsednictví JUDr. Vasilia Fedorka ve veřejném zasedání odvolání Františka Lízny, odsouzeného 29.11.1988 okresním soudem v Uherském Hradišti k trestu odňtí svobody v trvání dvou měsíců se zařazením do II. NVS pro přečin podle § 6 až zákona o přečinech.

Katolický kněz František Lízna upozornil odvolací soud na fakt, že je souzen za rozšíření jediného exempláře letáku, a navrhl, aby se soud zabýval jeho věcným obsahem. Obhájce JUDr. Machourek žádal, aby se soud vyjádřil, zda vůbec občan má právo v této zemi vyslovit nesouhlas s jakýmkoli výrokem soudu. Sám stanovilko, že toto právo nelze nikomu upřít a pro jeho výkon není možno nikoho stíhat.

Obhájce navrhl, aby František Lízna byl zproštěn viny a okamžitě propuštěn, protože nebyla naplněna ani objektivní ani subjektivní stránka skutkové podstaty přečinu.

Soud však vyhověl návrhu prokurátora a odvolání F. Lízny zamítl. Trest F. Líznovi končí 26.12.1988 *.

Veřejného zasečání se účastnilo šest přátele F. Lízny, kteří byli po skončení soudního jednání legitimováni.

Odsouzení Františka Lízny lze považovat za další projev bezradnosti státní moci, která si ve vědoma rostoucí veřejné projevované nespokojenosti občanů a nedokáže na ni reagovat jinak než nesmyslným a bezperspektivním soudním postihem.

V Praze 22.12.1988

* | František Lízna byl propuštěn z výkonu trestu z věznice v Brně-Bohunicích dne 26.12.1988 (pozn. red.).

*

Sdělení č. 868 (Slávek Popelka odsouzen)

Dne 22.12.1988 pokračovalo u městského soudu v Brně hlavní líčení v trestní věci proti Slávkovi Popelkovi. Samosoudce JUDr. Vladimír Dlouhý ho shledal vinnym přečinem proti veřejnému pořádku podle § 6 až zákona o přečinech a odsoudil ho k trestu odňtí svobody v trvání osmi týdnů v I. NVS a k propadnutí věci (cyklostylový rámeček, barva, tiskárnička atd.). Tohoto přečinu se měl Slávek Popelka dopustit koncem listopadu v Praze a Brně rozšiřováním letáků, vyzývajících k manifestacím za svobodné volby, skutečnému přestavbu a odstoupení Vasila Bílkaka.

Soudce uvedl, že i když při minulém zasedání upozornil, že čin Slávka Popelky může být nadále posuzován jako přečin přísněji trestný, rozhodl se vzhledem k okolnostem případu přece jen použít mírnějšího zákonného ustanovení. Prokurátorka požadovala nepodmiňený trest při horní hranici trestní sazby (tj. 3 měsíce). Obhájce JUDr. Machourek žádal soud, aby přihlídl k faktu, že Vasil Bílek mezitím odsoupil, a vyjádřil názor, že Slávek Popelka se nedopustil žalovaného přečinu, nýbrž pouze přestupku proti vyhlášce o ohrožování čistoty veletřžního města Brna, a to rozhazováním letáků po městských ulicích. Navrhl proto postoupení věci přestupkové komisi národního výboru a propuštění z vazby. Slávek Popelka uvedl, že smyslem jeho činnosti je urychlení nezbytných změn a proměna morální a duchovní atmosféry ve společnosti. Soud svým rozsudkem může ukázat, na které straně stojí, zda na straně konzervativních sil nebo na straně nového myšlení.

Soud odůvodnil nepodmísený rozsudek speciální recidivou, neboť Slávek Popelka je za tento přečin letos souzen už potřetí. Samosoudce zároveň vydal usnesení, podle něhož se zamítá žádost Slávka Popelky o propuštění z vazby. Proti tomuto usnesení podal Slávek Popelka stížnost a proti rozsudku se na místě odvolal. Prokurátorka se nevyjádřila.

Soudní budova byla obklíčena uniformovanými a neuniformovanými příslušníky SNB, kteří některým přátelem Slávka Popelky znemožnili vstup do budovy. Nakonec bylo do soudní síň vpuštěno asi 30 přáatel obviněného. Při odchodu byli účastníci jednání legitimováni.

V Praze 22.12.1988

*

Sdělení č.869 (Luboš Vydra, Jiří Tichý a Dušan Skála propuštěni z vazby)

Dne 19.12.1988 byli z vazby propuštěni Luboš Vydra a Jiří Tichý, dne 22.12.1988 byl propuštěn Dušan Skála. Trestní stíhání ve všech případech pokračuje.

V případě Luboše Vydry upřesňujeme, že nebyl stíhán ve společné věci s Tomášem Dvořákem. Vyšetrování v jeho věci není dosud skončeno. [Viz sdělení č.829 a 837.]

Jiří Tichý a Ivan M.Jirous, který zůstává ve vazbě byli dne 15.12.1988 při seznámení s výsledky vyšetřování upozorněni, že v jejich činu bude nadále spatřován tr.č.pobuřování podle §100/1a,3a trestního zákona, namísto původního útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle §154/2 tr.z. Kromě toho jsou obviněni i z tr.č.poškozování zájmů republiky v cizině podle §112 tr.z. Po překvalifikování jim hrozí trest od 1 roku do 5 let odňatí svobody [viz sdělení č.830, 836].

U Dušana Skály dosud nemáme informace, v jakém přesném stádiu se jeho trestní řízení nachází [viz sdělení č.835, 842, 852].

V Praze 22.12.1988

*

Sdělení č.870 (Domovní prohlídky u Petra Holečka a Aleše Pořízky)

Petr Holeček, nar.26.3.1962, železniční dělník, signatář Charty 77, bytem Praha 10-Strašnice, Nad olšinami 29, byl na 5.prosinec 1988 předvolán ke svědecké výpovědi ve věci P.Cibulky a spol. Vyšetřovatel kpt.Antonín Skála tvrdil, že P.Holeček je "jednou z osob, které kupovaly od P.Cibulky kazety, pásky a případně tiskoviny". Když se svědek k témuž skutečnostem odmítl vyjádřit, vydal vyšetřovatel usnesení, k němuž si vyzádal telefonický souhlas městského prokurátora v Brně, o provedení domovních prohlídek v jeho bytě a v bytě jeho sestry. Během těchto prohlídek, prováděných kpt.JUDr.Antonínem Skálou a pprap.Břetislavem Kološem, bylo odnato 12 magnetofonových pásků.

Dne 6.12.1988 byla v tr. věci proti P.Cibulkovi a spol. provedena domovní prohlídka v přechodném bydlišti Aleše Pořízky ve studentské kolejí v Praze 4-Podolí, Na lysině 12. Prováděl ji kpt.JUDr.Kamil Topolář a pprap.Břetislav Kološ z KS SNB Brno. Obdobně jako v předchozím případě následovala prohlídka po svědeckém výslechu, při němž A.Pořízka odmítl vypovídat. Zároveň mu byla uložena pořádková pokuta 500 Kčs. Při domovní prohlídce mu bylo odnato 12 položek - kazety, nabídkový seznam P.Cibulky a různé písemnosti. Aleš Pořízka, nar.5.3.1968, je studentem strojní fakulty ČVUT, trvale bydlí v Ostravě 3-Zábřehu, Kosmonautů 9.

V Praze 22.12.1988

*

Sdělení č.871 (Ing.Eva Vidlařová ve vazbě za obranu P.Cibulky)

Dne 19.12.1988 byla zadržena ing.Eva Vidlařová, nar.16.12.1947, inspicientka Divadla na provázku, bytem Šumavská 14, 602 00 Brno. V jejím domku, v divadle i v bytě jejích rodičů byly provedeny domovní prohlídky. Evu Vidlařovou obvinil kpt.JUDr.Kamil Topolář z KS StB Brno z tr.č.nadřžování podle §166/1 tr.z., protože zasahovala do případu Petra Cibulky, obviněného z tr.činů spekulace, nedovoleného podnikání a z přípravy k pobuřování, v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestu. Měla tak činit pořádáním nátlakových akcí, tj.hladoček a peticí, ovlivňováním svědků

a snahou chránit poštovní zásilky před zadržováním. Eva Vidlařová totiž napsala některým osobám, které kupovaly od Petra Cibulky kazety, pásky a nezávislou literaturu, že korespondence adresovaná Petru Cibulkovi a jeho matce Věře Cibulkové je zadržována. Dále jim napsala, že mají právo odepřít svědeckou vypověď.

(Připomínáme, že toto právo má mj. ten, kdo by svou výpovědí způsobil nebezpečí trestního stíhání sám sobě. V současných čs. poměrech pak obavu z takového nebezpečí může oprávněně pociťovat každý, kdo dále šíří nezávislou literaturu nebo i hudební nahrávky státem neuznávaných skupin. Svědek je však povinen alespoň rámcově uvést důvody, aby vyšetřovatel uznal jeho právo nevypovídат. Toto právo je nutno uznat např. tehdy, uvede-li svědek, že o své vlastní činnosti, která by mohla být považována za trestnou, informoval Petra Cibulku, popř. další osoby v přítomnosti Petra Cibulky, takže výpověď k Petru Cibulkovi nemůže oddělit od výpovědi proti sobě samotnému, resp. že by dalším vyšetřováním Petra Cibulky či dalších osob vyslá na jeho trestná činnost svědka. Odmitnutím svědecké výpovědi na takovém základě ohrozuje svědek pořádkovou pokutu, které jsou udělovány zejména tehdy, odmítá-li svědek výpověď neoprávněně, např. se zdůvodněním, že P.Cibulka je jeho přítel, a proto proti němu svědčit nebude.)

Eva Vidlařová byla vzata prokurátorem do vazby a hrozí jí trest odnětí svobody do tří let.

Domovní prohlídka v této tr. věci byla provedena dne 19.12.1988 rovněž u matky Petra Cibulky, Věry Cibulkové. Nařídil ji kpt.JUDr.Kamil Topolář, prováděl ji mjr.JUDr.Jan Domínek, který předtím psal Cibulkovou odvezl k výslechu do věznice v Bohunicích. Stihla ji tam srdeční slabost a musela ji být poskytnuta lékařská pomoc. Domovní prohlídka u V.Cibulkové, již třetí v posledních dvou měsících, byla zcela bezvýsledná.

Dne 20.12. byla Věra Cibulková předvolána před komisi národního výboru Brno 2, kde se projednávalo jako přestupek, že po uvěznění svého syna navštívila jeho byt, jenž byl ūředně zapečetěn, kde vypnula elektřinu a plyn, zavřela okna a odnesla potraviny podléhající zkáze. Byla shledána vinnou a bylo jí uděleno napomenutí. Dne 22.12. vnikl bez jakéhokoli povolení do jejího bytu mjr.Domínek a přinutil ji, aby mu vlastnoručně napsala několik řádek jako vzorek rukopisu. V souvislosti s tímto trápením 66 leté nemocné ženy, zlomené mnohaletým nespravedlivým prouásledováním a opakováním vězněním jediného syna, se klade otázka, zda Státní bezpečnost je při tzv. procesních úkonech proti ní pouze bezohledná nebo zda jde o snažení paní Cibulkové prostě ublízovat.

Výbor na obranu Petra Cibulky, Dušana Skály a Jiřího Šencla, jehož je Eva Vidlařová členkou, vydal dnes v Brně prehlášení, adresované Generální prokuratuře ČSR, v němž upozorňuje na to, že stejně činnosti jako Eva Vidlařová se při obhajobě Petra Cibulky dopouštějí všichni členové výboru, a proto i oni by měli být uvězněni. "Umožněte příslušníkům SNB, aby chuť uvěznit občany mohli v Brně uskutečnit pokud možno v co největším rozsahu", píší podepsaní členové výboru, tj. Zdeněk Kotrlý, Tomáš Bělka, Simona Hradílková, Ondřej Pospíchal, Jan Šabata a Jana Soukupová.

Protestních hladovek, podpisových akcí a dalších projevů solidarity s Petrem Cibulkou v Československu i v zahraničí přibývá. Uvěznění Evy Vidlařové je dosud nebývalým represivním aktem, jímž se orgány státní moci snaží této vlně solidarity čelit.

V Praze 23.12.1988

Poděkování Jiřího Tichého

Mnoho lidí v Československu i v cizině projevilo svůj nesouhlas s mým nespravedlivým uvězněním. Každý svým způsobem a dle svých možností. Rád bych výjádřil osobně - nyní když jsem opět na svobodě - svůj dík. Není to v mých silách. Využívám proto této možnosti a děkuji za sebe i za svoji dceru Adélku za všechny projevy solidarity.

Nesapomeňte na ostatní!

I oni se musí co nejdříve setkat se svými dětmi, rodinami a blízkými!

V Praze 30.12.1988

Jiří Tichý

Sdružení východoevropské informační agentury (VIA)

Po několika městských pravidelné spolupráci jsou se my, nezávislí novináři ze zemí východní Evropy, rozhodli vyhlásit Východoevropskou informační agenturu (VIA), nezávislou na státních organech našich zemí. Naše agentura bude pracovat v SSSR, Československu, Maďarsku a Polsku. Základním cílem agentury je rozsíření informací o událostech, k nimž dochází v našich zemích. Informace VIA poskytují vše, kteří o ně projevují zájem, především však nezávislým vydavatelům a iniciativám. Doufáme, že se k nám zanedlouho připojí i kolegové z dalších zemí východní Evropy.

20. 2. 1988

Tibor Philipp (Budapešť ++361-534826), Ceza Puda, Tomáš Berháda

Alexandr Podrabinek, Tawara Kaluginová (Moskva ++7095-4023895)

Petr Pořešíchal, Petr Uhl (Praha ++422-2619573), Jan Urban (Praha ++422-5377001)

Robert Bogdański, Barbara Krybaczová, Robert Kozák, Wojciech Maziarski (Varšava ++4822-336696), Tomasz Pełkański, Danuta Winiarská

Z činnosti Mezinárodního mírového sdružení

Nezávislé mírové sdružení se dopisem z 8.12.1988 obrátilo na primátora hl.m.Prahy Zdeňka Horčíka. Žádá jej, aby z titulu své funkce určil NMS odpovídající sál nebo kulturní dům, kde by diskusní setkání, pořádané zatím každou poslední sobotu v měsíci na Václavském náměstí, mohla nerušeně probíhat. O této žádosti informují v otevřeném dopise také Federální shromáždění. Zmíní se v něm také o otázkách (mírová tematika, výkonu vojenské služby, ekologie, výchova dětí a mládeže), která chtejí na sobotních setkáních probírat.

V učtu dokumentu NMS vydaného ke dni lidských práv se mj. praví: "Atmosféra důvěry v naší zemi nepanuje. Občané nedůvěřují státu a stát nedůvěruje občanům... Počít na tomto vnitřním nedůvěři má právě neuspokojivý stav při dodržování základních lidských práv v naší zemi."

Prohlášení dále vyzývá spoluobčany, mající podíl na vládě v této zemi, aby zastavili pronásledování občanů, kteří prosazují svá zákonářská práva, a aby se nebáli jejich svobodného projevu.

K široké veřejnosti se obrací NMS letákem, v němž vyzývá občany, aby svým dětem neklouzali a nedvalí hráčky vojenského charakteru a aby v nich nevytvářeli dojem, že zlepšení je normální součástí života, a dali jim pocítit lásku a radost z pekelných věcí.

Počluje 18.12.1988 růži sedm členů NMS - každý vždy jeden den v týdnu hladovku za uvážené členy NMS: Janu Marvanovou, Luboše Vydra (mezičim propuštěn), Tomaše Dvořáka a Tomáše Tvarochu.

Z vyjádření Jany Hejdánkové ke shromáždění na Škroupově náměstí (krácelo)

Edy, jsem si v sobotu 10.12. večer poslechla zprávy o manifestaci na Škroupově náměstí, dočko mi, se jsem udělala chybou. Neměla jsem tam chodit... Jenže já jsem tam byla a byla jsem spíš zklamaná. Je to skvělé, že manifestace byla povolena. Ale očekávala jsem (a jistě nejen já), že tedy přijdou i ti, kteří se zatím přece jen poněkud báli - že prostě přijdou dav... Je smutné, že lidí přišlo málo. Ale nicemu neprosídí, když se počet nafukuje. Pouze jediná zpráva uvala, že přišlo asi 1500 lidí (ta asi odpovídala pravdě), a i ta byla brzy opravena na "tisíc".

...Prvím, kdo tě čísla udává, ale mělo by se to hlídat. Protože lidé, kteří opatrně vylézají ze své ulity nezájmu a přišli se podívat, jsou velmi citliví na podobnosti s tím, před čím do své ulity utekli. A na nafukování potřebných čísel a zasmíčování nedostatků jsou zvyklí. Další věc, na kterou jsou zvyklí, je, že odhlasovali učivo, aniž věděli co. Prostě ostatní zvedli ruku, tak ji zvedli taky. Ono totíž nebylo rozumět.

...Proč to píšu. Ne zvyčka kažila dojem z tak významné události, jakou je povolení manifestací pořádané nezávislými českými iniciativami. Ale protože podle slov Václava Havla (to vám pocházel z rozhlasu) se podobná shromáždění mají častěji opakovat. A bylo by lépe, kdyby se neopakovaly i chyby... A pokud není možné zajistit, aby lidé slyšeli, o čem se blasuje, pak se v zájném případě blasovat nemá.

Jana Hejdánková
